

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoP/33/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7723202478
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:7723202478.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Elišky Har Tzvi v právnej veci starostlivosti o maloleté deti: K. Q., H.. XX.XX.XXXX B. Q. Q.P., H.. XX.XX.XXXX, bytom pri matke, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Z., deti rodičov: otca Q. Q., H.. XX.XX.XXXX, C. F. XXXX/X, Z., S. Š. U. XX, Z., R. Č. H. K. N. Ú. E. - Š., C. X, S. XX, E. - Š., právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Peter Szárszoi, s.r.o., Štefánikova 8, Michalovce, a matky N. Q., Q.. A., H.. XX.XX.XXXX, C. A.. Z. XXXX/XX, Z., o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 15P/103/2023-158 zo dňa 06.11.2024 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Otec sa podaným návrhom domáhal zníženia výživného na maloleté deti na zákonom stanovenú minimálnu výšku počnúc dňom podania návrhu, t.j. od dňa 21.06.2023. Uviedol, že jeho finančná situácia sa od posledného rozhodovania o určení výživného na maloleté deti podstatne zmenila. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, vážne zdravotné problémy (epilepsiu) preto má problém zamestnať sa a nie je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť výživné 100 eur na každé z maloletých detí.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Michalovce ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Návrh otca na zníženie výživného z a m i e t a .

II. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.“

3. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil poukazom na ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

4. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný, nakoľko od doby predchádzajúceho rozhodnutia nedošlo na strane otca k tak

podstatným zmenám pomerov, ktoré by odôvodňovali zníženie výživného na maloleté deti. Otec v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom (r. 2022) uzavrel s matkou rodičovskú dohodu o výške výživného tak, že súhlasil s platením výživného na každé maloleté dieťa vo výške 100 eur mesačne, a to napriek tomu, že nebol zamestnaný a nemal žiaden príjem. Toho času sa od 18.07.2023 otec nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, kde je pracovne zaradený a poberá čistú mzdu vo výške v rozmedzí od 114 eur až 123 eur. Z uvedeného vyplýva, že príjem otca sa oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu neznížil, naopak sa zvýšil, aj keď minimálne. Otec svoj návrh na zníženie výživného odôvodňoval aj tým, že v dôsledku epilepsie má problém zamestnať sa a nemôže vykonávať pracovnú činnosť zo zdravotných dôvodov v plnom rozsahu, toto svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal. Z predložených lekárskejších správ všeobecného lekára, ale aj zo správy o zdravotnom stave otca vydanéj ošetroujúcim lekárom vo výkone trestu odňatia slobody jednoznačne vyplýva, že otec je práceschopný. Kvôli jeho diagnóze nemôže vykonávať nočnú prácu, nadmernú fyzickú záťaž, nevhodné je tiež vystavenie svetelným zdrojom (napr. záblesky, prerušované a mihotavé svetlo), prudké krátke zvukové zdroje. Otec je vo výkone trestu riadne pracovne zaradený, jeho stav je stabilizovaný, je zdravotne spôsobilý absolvovať výkon trestu odňatia slobody a je umiestnený na štandardnom oddiele a na zdravotníckom zariadení neboli hlásené epiparoxysmy. Situáciu, že otec sa toho času nachádza vo výkone trestu odňatia slobody si otec zapríčinil sám, nakoľko spáchal trestnú činnosť. Pokiaľ by bol na slobode, mohol by sa riadne zamestnať a prispievať na výživu svojich maloletých detí v zmysle uzatvorenej rodičovskej dohody. Otec napriek rodičovskej dohode na výživu maloletých detí neprispieva, matka bola nútená požiadať o náhradné výživné. Otec bol permanentne od roku 2007, podľa potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Z., až doposiaľ evidovaný ako nezamestnaný. Zmena u otca nastala jedine v tom, že dňa XX.XX.XXXX uzavrel manželstvo s F. C. a vyživovacie povinnosti k maloletému M., nar. v roku XXXX a maloletému A., nar. v roku XXXX, mal už v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov nastala na strane matky. V čase predchádzajúceho rozhodnutia bola evidovaná ako nezamestnaná, poberala iba rodinné prídavky na obidve deti vo výške 51 eur, toho času pracuje a má pravidelný príjem. Maloleté deti sú vekovo staršie, maloletá K. navštevuje X. ročník T. školy, a maloletý Q.Q. navštevuje S. T.. Výdavky na maloleté deti sa nezmenili, ale sa naopak zvýšili, čo matka preukázala pokladničnými dokladmi a výpismi z účtov. Vzhľadom na tieto skutočnosti návrh otca na zníženie výživného súd prvej inštancie zamietol, nakoľko by to nebolo v prospech maloletých detí.

5. O trovách konania rozhodol v súlade s § 52 CMP.

III. Obsah odvolania otca a vyjadrení účastníkov konania

6. V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie otec. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, čo má za následok prekvapivé a arbitrálne rozhodnutie so známami svojvôle. Zdôraznil, že toho času je vo výkone trestu v ÚVTOS E. - Š., trpí epilepsiou, bol mu schválený invalidný dôchodok s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 %, avšak toho času mu nie je vyplácaný. Otec je síce práceschopný, avšak v obmedzenom režime. Jeho mesačný príjem sa pohybuje v rozmedzí od 114 do 123 eur, má ukončenú len základnú školu. Z uvedeného vyplýva, že nie je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu maloletých detí mesačným výživným vo výške 100 eur na každé dieťa. V odvolaní otec poukázal na Metodiku, ktorú vydalo Ministerstvo spravodlivosti SR k určovaniu výživného, ktorá sa zaoberá aj potencialitou príjmu osoby so zdravotnými obmedzeniami, aj potencialitou príjmu v dôsledku trestnej činnosti. Kompenzáciou poklesu práceschopnosti otca má byť vyplácanie invalidného dôchodku, ktorý je mu priznaný v rozsahu 50 %, avšak nie je mu vyplácaný s ohľadom na to, že otec vykonáva trest odňatia slobody, a je to potrebné posúdiť tak, že súd mal návrhu otca maloletých detí na zníženie výživného vyhovieť. Na základe týchto skutočností otec navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec prvoinstančnému súdu na ďalšie konanie.

7. K odvolaniu otca zaslal vyjadrenie kolízny opatrovník, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny. Zdôraznil, že súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie, otec je vo výkone trestu pracovne zaradený a poberá mzdu. Otcov príjem sa oproti predchádzajúcej úprave vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom neznížil, naopak, tento sa zvýšil.

8. K odvolaniu otca zaslala vyjadrenie matka, ktorá považuje rozsudok súdu prvej inštancie za správny, spravodlivý, vydaný na základe riadneho dokazovania a v súlade s právnymi predpismi. Argumenty otca uvedené v odvolaní považuje za nedôvodné. Zdôraznila, že má vyššie mesačné výdavky po rozvo-

a to na školu, materskú školu, vrátane školských poplatkov, pomôcok, stravného, ktoré maloleté deti počas rozvodu nenavštevovali. Keďže dcéra je celiatička, vyžaduje si bezlepkovú diétu, ktorá je finančne náročnejšia. Vekom sa zvyšujú náklady na oblečenie a obuv. Nájomné tvorí značnú časť jej výdavkov a taktiež má ďalšie výdavky spojené s bežnou starostlivosťou o deti a ich potrebami. Tieto zvýšené výdavky riadne doložila na súde počas konania. Navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny.

9. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka zaslal repliku otec. Trvá na podanom odvolaní. Má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

10. K vyjadreniu matky zaslal otec repliku. Zdôraznil, že otca maloletých detí veľmi mrzí vzniknutá situácia. Zdôraznil, že trpí epilepsiou a vzhľadom na toto ochorenie nie je objektívne možné, aby prispieval na výživu maloletých detí v zmysle rozsudku zo dňa 23.02.2022, pretože sa takmer úplne znížila potencialita jeho príjmov. Poukázal, že kompenzáciou poklesu schopnosti má byť vyplácanie invalidného dôchodku v rozsahu 50 %, ktorý mu bol priznaný, avšak nie je mu vyplácaný, nakoľko vykonáva trest odňatia slobody a súd má návrhu otca maloletých detí na zníženie výživného vyhovieť. Zotrval na odvolacom petíte.

11. Kolízny opatrovník zaslal svoju dupliku, v ktorej trvá na vyjadrení, že je dôvodné potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a dôvodný. Otec je pracovne zaradený, poberá mzdu, aj keď sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

12. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d), g) CSP), po konštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127, § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku podľa § 387 ods. 1 CSP.

13. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

14. Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu je potrebné mať na zreteli ustanovenie § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) a ustanovenie § 230 CSP. Civilný sporový poriadok v uvedenom ustanovení určuje, že len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova (prekážka res iudicata - veci rozhodnutej). Civilný mimosporový poriadok však počíta s prípadmi, keď nie je objektívne možné túto zásadu dodržať, konkrétne ustanovenie § 121, ktoré umožňuje zmenu rozsudku o výživnom, ak sa zmenili pomery. Za zmenu pomerov možno považovať okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie rozsahu vyživovacej povinnosti (zásada „rebus sic stantibus“).

15. Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa alebo na strane povinného rodiča. Takouto zmenou môže byť podstatne vyšší vek dieťaťa a s tým spojený nárast nevyhnutných nákladov, trvalá zmena zdravotného stavu, nástup dieťaťa do školy vyššieho stupňa, podstatné zvýšenie či zníženie pravidelného príjmu jedného z rodičov.

16. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Samotná úvaha o tom, že doterajšie výživné je neprimerané, nepostačuje. Relevantné pre rozhodnutie o podanom návrhu na zvýšenie/zníženie výživného je nielen to, či sa výrazne trvalo, nie krátkodobo alebo nepatrne zmenili okolnosti na strane oprávneného dieťaťa, ale aj na strane povinného rodiča, ktoré boli podkladom pre predchádzajúce rozhodnutie o výživnom. Aby súd mohol vo veci výživného rozhodnúť inak, nevyhnutnou podmienkou je zmena pomerov. Pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinností, šlo by o neprípustné preskúmavanie, či reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia.

17. V prejednávanej veci súd prvej inštancie rozhodoval o vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom. Námitky otca spočívajú v argumentácii, že nie je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť naposledy súdom stanovené výživné s poukazom na to, že momentálne vykonáva trest odňatia slobody a zároveň má zdravotné problémy, pre ktoré nemôže pracovať.

18. Odvolací súd zistený skutočný stav súdom prvej inštancie považuje za dostatočný a nevznikla potreba doplniť dokazovanie pred odvolacím súdom. Súd prvej inštancie postupoval v zmysle Zákona o rodine, keď posudzoval schopnosti a možnosti povinného rodiča a oprávnené potreby maloletých detí. Vykonal dokazovanie, ktoré podrobne zhodnotil, z ktorého vyvodil skutkové závery, a ktoré odvolací súd považuje za správne. Uplatnené odvolacie dôvody otca nenašli v rozhodnutí odvolacieho súdu svoje opodstatnenie. Napadnutý rozsudok považuje odvolací súd za vecne správny.

19. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe „Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzujúcim rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie“ (uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/98/2018 zo dňa 29.01.2020). „Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok“ (ÚS SR vo veciach II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08).

21. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované zákonné právo účastníka na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov. Za porušenie tohto základného práva teda nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že súd zistí po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení skutkový (skutočný) stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodne za predpokladu, že jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. O svojvôli pri výklade alebo aplikácii zákonného predpisu súdom by bolo možné uvažovať len vtedy, ak by sa jeho názor natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel alebo význam. Stručne možno zhrnúť, že odlišný názor účastníka konania vo vzťahu k hodnotiacemu úsudku súdu nečiní rozsudok nepreskúmateľným ani nezákonným. Napokon je potrebné dodať, že terajšia právna úprava vyplývajúca z Civilného sporového poriadku, konkrétne z ust. § 387 ods. 3, umožňuje odvolaciemu súdu zaoberať sa vo vlastnom odôvodnení rozhodnutia aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie, z čoho vyplýva, že zákonodarca čiastočnú neodôvodnenosť rozhodnutia nepovažuje

za takú vadu konania, ktorá by účastníkom konania odnímalala možnosť konať na súde, a to obzvlášť s poukazom i na ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, v rámci ktorého odvolací súd nie je viazaný jednak odvolacími dôvodmi, a ani rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

22. Odvolací súd zhodne s právnym názorom súdu prvej inštancie argumentuje, že na zníženie (stratu) príjmu povinného, v tomto prípade otca, súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Otec maloletých detí sa úmyselne dopustil protiprávneho konania majúceho znaky trestnej činnosti, následne mu bol súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, pri výkone ktorého (paradoxne v prípade tohto otca) nedošlo došlo k poklesu, či k strate jeho príjmov. Aj v takomto prípade je na mieste uplatnenie princípu potenciality príjmov. Skutočnosť, že takýmto konaním sa otec vzdal objektívnej možnosti platiť výživné, nemôže byť na úkor maloletých detí. Opačný výklad ustanovenia § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine by viedol k absurdným dôsledkom, že povinný by sa svojim úmyselným konaním voči oprávnenému, t.j. maloletým deťom, a právoplatným uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody zbavil svojej vyživovacej povinnosti. Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd neprihliada len na skutočné príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, tzn. príjmov, ktoré povinný mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce.

23. Odôvodnené potreby maloletých detí, príjem matky, jej výdavky na domácnosť a na maloleté deti súd prvej inštancie podrobne zhrnul v bodoch 9., 10., 11., 25.-36. napadnutého rozsudku. Odvolací súd tieto sumy nepovažuje za nadhodnotené. Prezentované výdavky na zabezpečovanie výživy maloletých detí nevybočujú z rámca potrieb iných detí na rovnakom stupni školského vzdelávania, preto o ich výške nemal pochybnosti ani odvolací súd. Matka zabezpečuje v plnej miere osobnú starostlivosť o maloleté deti sama. Pri stanovení rozsahu výživného je dôvodné prihliadať na mieru osobnej starostlivosti matky a absencia nemateriálneho plnenia v podobe rovnakej miery osobnej starostlivosti, by zo strany otca pochopiteľne a rozumne mala byť kompenzovaná plneniami materiálnymi, konkrétne napr. platením výživného vo zvýšenej miere. Obligatórnym zákonným hľadiskom pri určovaní výšky výživného je osobný výkon starostlivosti, ktorý Zákon o rodine nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 10.11.2011, sp. zn. IV. ÚS 489/2011).

24. Odvolací súd dáva do pozornosti ustanovenie § 62 ods. 5 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou a cieľom tohto ustanovenia je zvyšovať plynule mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď rodič splní svoju vyživovaciu povinnosť a prispeje v primeranej miere na potreby dieťaťa. Každý rodič má teda povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa, až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb. Zákon zásadne nerozlišuje, či ide o nevyhnutne životné potreby rodiča alebo iné potreby. Súdy ani nemajú povinnosť konkrétne skúmať otázku výšky životných nákladov rodiča, o vyživovacej povinnosti, ktorého sa koná. Preukazovanie výdavkov povinného rodiča však môže slúžiť ako dôkaz na stanovenie jeho životnej úrovne, avšak nie ako dôkaz, že rodič nemá dostatok finančných prostriedkov na to, aby plnil primeranú vyživovaciu povinnosť k svojmu dieťaťu.

25. Odvolacia námietka otca, že pre svoj zdravotný stav (epilepsiu) nemôže vykonávať prácu, nie je dôvodná. Zo správy o zdravotnom stave otca vydané lekárom ZZ ÚVTOS E. - Š. zo dňa 24.01.2024 vyplýva, že otec je vo výkone trestu od 18.07.2023 s priznaním zdravotnej klasifikácie Cx - nie výšky, nočné, stroje - z dôvodu údajov o epilepsii a poruche psychiky a správania zapríčinené užívaním alkoholu. Dňa 28.09.2023 zaradený do práce - pracovisko V.-K. F.. Ďalšie vyšetrenie dňa 22.11.2023 pre udávané bolesti chrbta - bez liečby. Výskyt epiparoxizmu neudával. Dňa 13.12.2023 žiada o vyradenie z pracoviska pre ním uvádzané 2 „záchvaty na pracovisku“- bez informácie o „záchvatoch“ na pracovisku službukonajúcimi referentmi, preto ponechaný na pracovisku. Dňa 15.12.2023 vyradený z organizačných dôvodov. Dňa 05.12.2023 vyšetrený psychiatrom - bez liečby. Dňa 18.12.2023 vydaný zdravotný preukaz na prácu s potravinami. Od dňa 02.01.2024 zaradený do práce C. Aktuálne klinický stav pacienta - otca stabilizovaný a je zdravotne spôsobilý absolvovať výkon trestu odňatia slobody. Aj keď z lekárskej správy všeobecného lekára Z.. R. S. zo dňa 03.07.2024 vyplýva, že u otca sú

zdokumentované záchvaty epilepsie typu grand mal, otec môže vykonávať prácu, napr. manuálnu, okrem nočnej práce, nadmernej fyzickej záťaže bez vystavenia svetelným zdrojom - zábleskom prerušovaným, respektíve mihotavými svetlom a bez vystavenia prudkým krátkym zvukovým zdrojom.

26. Otec uvádzal, že mu bol priznaný invalidný dôchodok pre 50% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, pričom invalidný dôchodok mu nie je vyplácaný kvôli tomu, že je vo výkone trestu odňatia slobody. Toto otcovo tvrdenie bolo vyvrátené rozhodnutím Sociálnej poisťovne, Ústredie Bratislava zo dňa 16.08.2023, z ktorého vyplýva, že otcovi bola zamietnutá žiadosť o invalidný dôchodok, nakoľko nespĺnil podmienku potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok. Podľa osobného listu dôchodkového poistenia ku dňu 16.08.2023 je súčet počtu dní obdobia dôchodkového poistenia otca pred vznikom invalidity 703 dní, t.j. 1 rok a 338 dní. Potrebný počet rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok poistenca (otca) vo veku nad 28 rokov do 34 rokov je najmenej 5 rokov a zisťuje sa z obdobia pred vznikom invalidity.

27. Odvolací súd dospel k záveru, že v okolnostiach preskúmvanej veci, v zhode s názorom súdu prvej inštancie, nevzhliadol takú podstatnú zmenu pomerov, ktorá by dôvodila znížiť výživné otca voči maloletým deťom. Naopak, na strane otca došlo k zvýšeniu príjmu, nakoľko je vo výkone trestu odňatia slobody pracovne zaradený a poberá čistú mzdu v rozmedzí 114-123 eur. V čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom pre maloleté deti, kedy otec uzavrel s matkou rodičovskú dohodu, súhlasil s platením výživného na každé z maloletých detí vo výške 100 eur mesačne napriek tomu, že bol nezamestnaný a nemal žiadny príjem. K zmene pomerov došlo na strane maloletých detí s poukazom na nástup do školských zariadení a u maloletej K. vzrástli výdavky na stravu s poukazom na jej diagnózu celiakia. Z tohto dôvodu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V preskúmvanej veci odvolací súd súčasne nevzhliadol také okolnosti, ktoré by dôvodili priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov podľa § 55 CMP.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov; § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).